

The Study of Self-Competency Perception in Research, Attitude Towards Classroom Research, and Mindset for Successful in Career Path of Teachers, Section of Education, Yala Municipality

Ariya Kuha^{1*} and Thaparut Rukpanusit²

¹ Faculty of Education, Prince of Songkla University, Patani Campus, Thailand

² Faculty of Nursing, Prince of Songkla University, Patani Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: ariyakuha@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research article were to study (1) current conditions and needs, requirement, and mean to develop research aspect of teachers under Section of Education, Yala City Municipality, (2) test self-competency perception in research, (3) attitude toward classroom research, and (4) evaluate mindset toward success in the career path of teachers, The sample were 114 teachers under Section of Education, Yala City Municipality in the academic year of 2023. Tools used were the interview form, self-perception in research, and attitude toward classroom research, Mindset assessment toward success with the reliability of 0.808, .797 and .684 respectively. The data were analyzed by content analysis, mean and standard deviation. The result of the study found that Current conditions, needs, and requirements of the teachers found that teachers confronted the problems i.e., time management, knowledge, understanding in research, and research skills, paper management, technology, and research methodology, duty in school, and Covid19 pandemic, students and parents readiness which influenced classroom research competency by using participatory action research. Self-perception on the classroom research of teachers under Section of Education, Yala City Municipality found that their knowledge and understanding were average 13 scores out of 25 scores. Attitude toward classroom research, Fixed mindset of teachers was at moderate level. Growth mindset of teachers was at the highest level. Attitude towards classroom research of teachers was at the high level. Growth mindset toward success in the career path of teachers was at the highest level.

Keywords: Mindset, Self-Competency Perception in Research, Classroom Research

การศึกษาการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของบุคลากรครู สำนักการศึกษาเทศบาลนครยะลา

อริยา คูหา^{1*} และ ฐปรัตน์ รักษภานุสิทธิ์²

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประเทศไทย

² คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: ariyakuha@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ความจำเป็นและความต้องการ แนวทางในการพัฒนาการวิจัยของบุคลากรครู ในสังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครยะลา (2) ศึกษาการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย (3) ศึกษาเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (4) ศึกษากรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของบุคลากรครู สำนักการศึกษาเทศบาลนครยะลา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ บุคลากรครู จำนวน 114 คน ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสำรวจสภาพปัจจุบัน ความจำเป็นและความต้องการ แบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.808, .797 และ .684 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา, ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบัน บุคลากรครู มีปัญหาประเด็นการบริหารจัดการเวลา ความรู้และความเข้าใจในงานวิจัย การทำเอกสาร การใช้เทคโนโลยี ประเด็นระเบียบวิธีการวิจัย ภาระหน้าที่ภายในสถานศึกษา ประเด็นภัยสถานการณ์ ความพร้อมของผู้เรียน ผู้ปกครองที่ส่งผลต่อศักยภาพครู ด้านการวิจัยในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลนครยะลา พบว่า ความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการทำวิจัย ได้คะแนนเฉลี่ย 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ความคิดจำกัดของบุคลากรครูโดยเฉลี่ยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเติบโตของบุคลากรครู โดยเฉลี่ยรวมแล้วอยู่ในระดับมากที่สุด เจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความคิดเติบโตของบุคลากรครูสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กรอบความคิด, การรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย, การวิจัยในชั้นเรียน

© 2023 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่มีหลักการและวิธีการที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ครูจึงต้องฝึกฝนให้เกิดความรู้ความชำนาญ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความเป็นครูมืออาชีพในยุคปฏิรูปการศึกษา ด้วยเพราะการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมองค์ประกอบเป็นทักษะที่ครูจะต้องมีขั้นตอนการทำงานให้เป็นระบบ มีผลการทำงานที่เกิดจากขั้นตอนการทำงานที่น่าเชื่อถือ มีร่องรอยเชิงประจักษ์ที่สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน เหตุนี้ “กระบวนการวิจัย” จึงถูกนำมาใช้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องการจะจัดให้กับผู้เรียน โดยครูต้องนำกระบวนการวิจัยมาพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนให้มีทักษะการคิดค้นหาคำตอบและตัดสินใจในกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง ในขณะเดียวกันครูก็นำกระบวนการวิจัยนั้นมาใช้พัฒนาให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ที่อาศัยกระบวนการวิจัยในห้องเรียนไปพร้อมๆ กันเพื่อให้กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้อาศัยในห้องเรียนประสบผลสำเร็จ ดังนั้นครูจึงต้องพัฒนาตนเองให้เป็นครูอาชีพด้วยการคิดค้นหาแนวทางใหม่เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนหาแนวทางใหม่ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ เหตุนี้ “การวิจัยในชั้นเรียน หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อัน” จึงเป็น

ยุทธศาสตร์หนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยการวิจัยในชั้นเรียนจึงเกิดทั้งผู้เรียนและผู้สอนไปพร้อมกัน เพื่อให้กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ในห้องเรียนประสบผลสำเร็จ

กระบวนการพัฒนาครูเพื่อให้เป็นครูนักวิจัยเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน แต่เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ประเด็นกระบวนการวิจัยของครูทำให้ได้รับทราบปัญหาในการดำเนินการวิจัย อาทิเช่น ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจ ขาดความรู้ ขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน การดำเนินการวิจัย ขาดประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย และขาดการสนับสนุนของผู้บริหาร (อดุลย์ สนั่นเอื้อเม้งไธสง, 2553) ขาดงบประมาณและการสนับสนุน ขาดการนิเทศติดตามให้ความช่วยเหลือ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน มีภาระงานที่รับผิดชอบมาก (อรนุช ศรีคำ, วิไลวรรณ ศรีเมฆา และสินินาฏ วัฒนสุข, 2561) ครูขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องวิจัยคิดว่าเป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้น ขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ ขาดผู้ที่คอยควบคุมติดตาม และให้คำปรึกษา (ประเสริฐ เรือนนงการ และ จิตติยา เรือนนงการ, 2557) และเช่นเดียวกับกลุ่มครูในสังกัดสำนักงานเทศบาล อมรรัตน์ งามจิตร เพลินพิศ ธรรมรัตน์ และ วชิราวุธ ปานพรม (2556) ที่พบว่า ครูทุกคนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนและมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่จากปัญหาที่สำรวจพบ คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการวิจัยให้ครบตามขั้นตอน จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องเร่งดำเนินการวิจัยควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน และการที่ครูจะดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้นั้น ครูเองต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นการพัฒนาครูด้านการวิจัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการ ที่ควรต้องเร่งทราบข้อมูลพื้นฐานปัญหาในการทำวิจัย และความต้องการอย่างแท้จริงในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยในฐานะที่ได้มีโอกาสเป็นที่ปรึกษา และอาจารย์พี่เลี้ยงด้านการวิจัยให้แก่ผู้บริหาร และบุคลากรครูของโรงเรียนเทศบาล 1 สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา จึงเห็นถึงผลดีโดยรวมต่อการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนางานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นไปอีก ทั้งศึกษาเจตคติการทำวิจัยในชั้นเรียน และกรอบความคิดสู่ความสำเร็จของบุคลากรครู เพื่อจะได้ทราบรับรู้ และเข้าใจความคิดเห็นบุคลากรครูเหล่านี้ โดยที่ปลายทางคือ การให้ได้ครูนักวิจัยที่มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และอาจจะเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพการวิจัยของครูสู่ความสำเร็จ และสู่กลุ่มอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ความจำเป็นและความต้องการ แนวทางในการพัฒนาการวิจัยของบุคลากรครู ในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรครู สำนักงานการศึกษาเทศบาลนครยะลา
4. เพื่อศึกษากรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของบุคลากรครู สำนักงานการศึกษาเทศบาลนครยะลา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรครู จำนวน 133 คน ที่ปฏิบัติงานด้านการสอนในโรงเรียนเทศบาล สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา ปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ คือ บุคลากรครู จำนวน 114 คน ที่ปฏิบัติงานด้านการสอนจากโรงเรียน 3 โรงเรียน ของกลุ่มยาลอเหนือ สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา ปีการศึกษา 2565 ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสำรวจสภาพปัจจุบัน ความจำเป็น และความต้องการ ด้านการวิจัยของบุคลากรครู แบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย แบบสอบถามเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และแบบสอบถามกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 6 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสำรวจสภาพปัจจุบัน ความจำเป็น และความต้องการด้านการวิจัยของบุคลากรครู ตอนที่ 2 แบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู จำนวนทั้งหมด 25 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และตอนที่ 4 แบบสอบถามกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) แบบสำรวจ เพื่อให้ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบัน ความจำเป็นและความต้องการด้านการวิจัยของบุคลากรครู โดยใช้เครื่องมือเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม และให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยมากที่สุด โดยมีขั้นตอนการพัฒนา กล่าวคือ ผู้วิจัยสร้างแนวคำถามจากกรอบแนวคิดการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ตามประเด็นที่กำหนดแต่ละด้าน มีคำถาม 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน การทำวิจัยของบุคลากรครู ประเด็นที่ 2 คำถามความต้องการด้านการวิจัยของบุคลากรครู จากนั้นนำแนวคำถามที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วนำมาปรับปรุง และนำแนวคำถามที่ได้รับการปรับปรุงไปใช้ในการเก็บข้อมูล

2) แบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย มีลักษณะเป็นข้อสอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ โดยมีการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ ศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบวัด จากนั้นศึกษาและวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยการสร้าง และพัฒนาแบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย จากหนังสือ ตำรา บทความ วารสาร และงานวิจัยต่างๆ กำหนดประเด็นคำถามให้ครอบคลุม มีการกระจายเนื้อหาเหมาะสม สร้างแบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบวัดชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แต่ละข้อจะมีตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ คือ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน โดยสร้างแบบวัดให้ตรงตามที่กำหนดและครอบคลุม ประเมินความเที่ยงตรงของแบบวัด ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและการวิจัย 1 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ แบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย ที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ คือ เที่ยงตรง ไม่แน่ใจ และไม่เที่ยงตรง เพื่อปรับปรุงแบบวัด และนำประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาแปลงเป็นคะแนน ดังนี้ +1 คะแนน หมายถึง มีความเห็นว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรง 0 คะแนน หมายถึง มีความเห็นว่าไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรง -1 คะแนน หมายถึง มีความเห็นว่าข้อสอบไม่มีความเที่ยงตรง

ผู้วิจัยพบว่าผลการประเมินความเที่ยงตรงของแบบวัดที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.33–1.00 และได้ปรับปรุงข้อสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในข้อที่ได้ค่าไม่ถึง 0.50 แล้วนำแบบวัดที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับบุคลากรครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน นำกระดาษคำตอบที่ได้มา แล้วตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจสอบคะแนนเรียบร้อยแล้วจึงหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบวัดเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 50% คำนวณจากสูตรของพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545) และเกณฑ์แปลความค่าความยากง่าย (P) ของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543) นำแบบวัดให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามหรือประเด็นนั้น จากนั้นคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ขึ้นไปไว้จำนวน 25 ข้อ นำแบบวัดมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ คำนวณด้วยสูตร Kr-20 ของ Kuder-Richardson (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.808

ตารางที่ 1 เกณฑ์การแปลความหมายค่าความยากง่าย (P) ของข้อสอบ

ความยากง่ายของข้อสอบ(P)	ความหมาย	คุณภาพข้อสอบ
0.81-1.00	ง่ายมาก	ไม่ดีต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่
0.60-0.80	ค่อนข้างง่าย	พอใช้ได้
0.40-0.59	ปานกลาง ยากพอเหมาะ	ดีมาก
0.20-0.39	ค่อนข้างยาก	พอใช้ได้
0.19	ยากมาก	ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ตารางที่ 2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก (R) ของข้อสอบ

ค่าอำนาจจำแนก (R)	ความหมายความหมายของคุณภาพข้อสอบ
0.60-1.00	อำนาจจำแนกดีมาก
0.40-0.59	อำนาจจำแนกดี
0.20-0.39	อำนาจจำแนกพอใช้
0.10-0.19	อำนาจจำแนกต่ำ (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
1.00-0.09	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควรปรับปรุงหรือ ตัดทิ้ง)

3) แบบสอบถามเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ โดยมีการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ ประมวล ศึกษา และวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากตำรา บทความ วารสาร และงานวิจัยต่างๆ ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง และพัฒนาแบบสอบถาม จากหนังสือ ตำรา บทความ วารสาร และงานวิจัยต่างๆ กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดนิยามตามที่ต้องการศึกษา กล่าวคือ แบบสอบถามเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และแบบสอบถามกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ สร้างรายการคำถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อขอความเห็นชอบและตรวจสอบคุณภาพ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบและพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) และความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) กำหนดการให้คะแนนโดยการพิจารณา ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) +1 คะแนน หมายถึง มีความเห็นว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรง 0 คะแนน หมายถึง มีความเห็นว่าไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรง -1 คะแนน หมายถึง มีความเห็นว่าข้อสอบไม่มีความเที่ยงตรง จากนั้นคัดรายการที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .66 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามที่คัดไว้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอน บาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .684 และแบบสอบถามกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ .797 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจริง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้ แบบสำรวจสภาพปัจจุบัน ความจำเป็น และความต้องการด้านการวิจัยของบุคลากรครู แบบวัดการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย แบบสอบถามเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของบุคลากรครู โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วย Google Form มีขั้นตอนและรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยยื่นเอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากนั้นนำข้อมูลมาสรุป วิเคราะห์ผล สะท้อนผล และถอดบทเรียน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นบันทึกข้อมูลลงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เพื่อการสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

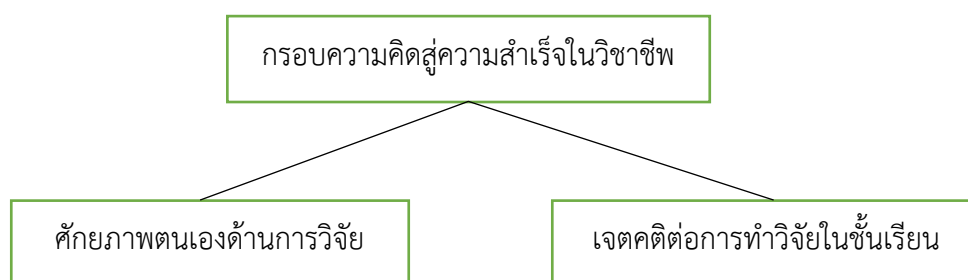
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้ ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ สาระการเรียนรู้ที่สอน การศึกษา และประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่และ ร้อยละ สภาพปัจจุบัน ความจำเป็นและความต้องการด้านการวิจัยของบุคลากรครู วิเคราะห์ประเด็นเนื้อหา (Content Analysis) การรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู ด้วยการตรวจให้คะแนนรายข้อ ให้คะแนน 1 คะแนนกับการตอบถูก จากนั้นนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมต่อไป เจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และกรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์สมบูรณ์ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

4.21 - 5.00	หมายถึงมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึงมาก
2.61 - 3.40	หมายถึงปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึงน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึงน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษากรอบความคิด ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรครู ในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา เพราะด้วยเจตคติความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของบุคลากรครูโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน จะเป็นสารสนเทศช่วยให้บุคลากรครูได้ค้นหา ค้นพบตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพสู่การเป็นครูมืออาชีพ สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ความจำเป็นและความต้องการ แนวทางในการพัฒนาการวิจัยของบุคลากรครู ในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครยะลา

ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 114 คน เป็นหญิง 103 คน (ร้อยละ 90.4) และเป็นชาย 11 คน (ร้อยละ 9.6) ในจำนวนนี้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด 100 คน (ร้อยละ 87.7) รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท 14 คน (ร้อยละ 12.3) มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 72 คน (ร้อยละ 63.1) และน้อยที่สุดคือ 4-6 ปี จำนวน 9 คน (ร้อยละ 7.9) ปฏิบัติการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มากที่สุด จำนวน 20 คน (ร้อยละ 17.5) และน้อยที่สุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 3.5) สังกัดโรงเรียนเทศบาล 3 (วัดพุทธภูมิ) จำนวน 49 คน (ร้อยละ 42.9) โรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี) จำนวน 28 คน (ร้อยละ 24.6) และโรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า) จำนวน 37 คน (ร้อยละ 32.5)

2. การรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู สำนักการศึกษา เทศบาลนครยะลา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู พบว่า บุคลากรครูมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการทำวิจัย ได้คะแนนเฉลี่ย 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และพบข้อมูล ดังนี้

2.1 บุคลากรครูมีความรู้ ความเข้าใจในรายการที่เกินร้อยละ 80 คือ ประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นค่าการวัดเข้าสู่ส่วนกลาง และประเด็นการประเมินคุณภาพงานวิจัย

2.2 บุคลากรครูมีความรู้ ความเข้าใจในรายการเกินร้อยละ 70-79 คือ 1) การหาค่าความยากและอำนาจจำแนก 2) การเลือกเครื่องมือการวิจัยที่เก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล 3) สูตรการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม 4) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ความสอดคล้องของแบบทดสอบ และการหาค่า IOC

2.3 บุคลากรครูมีความรู้ ความเข้าใจในรายการเกินร้อยละ 60-69 คือ 1) จุดมุ่งหมายของการเขียนโครงการวิจัย 2) จุดมุ่งหมายการออกแบบการวิจัย 3) ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษา

2.4 บุคลากรครูมีความรู้ ความเข้าใจในรายการเกินร้อยละ 50-59 คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูล ในขณะที่บุคลากรครูมีความรู้ ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกินกว่าร้อยละ 50 คือ จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม

3. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรครู สำนักการศึกษา เทศบาลนครยะลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นได้ว่าเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายการที่ครูมีเจตคติมากที่สุด คือ “วิจัยในชั้นเรียนกับการสอนทำ ไปพร้อมๆ กันได้” “ครูนอกจากสอนแล้วยังต้องคิดค้นวิธีแก้ปัญหาในชั้นเรียน” “กระบวนการวิจัยนำไปใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกวิชา” และ “การวิจัยในชั้นเรียนช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาให้นักเรียน” และระดับน้อยคือ “การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก ไม่เหมาะสมกับครู” “วิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อการศึกษาระดับสูงเท่านั้น” “การวิจัยมีประโยชน์เฉพาะครูที่ทำผลงานอาจารย์ 3 เท่านั้น” “ไม่เคยคิดที่จะอ่านรายงานการวิจัยในชั้นเรียน” และรายการที่ได้น้อยที่สุดในระดับน้อย คือ “การวิจัยในชั้นเรียนเป็นบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน”

4. กรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของบุคลากรครู สำนักการศึกษา เทศบาลนครยะลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะเห็นได้ว่า ความคิดเติบโตของบุคลากรครู อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้รายการที่ครูมีความคิดเห็นแนวโน้มสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของบุคลากรครูมากที่สุด คือรายการ “ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นได้เสมอ” “ทุกคนมีความสามารถเพิ่มขึ้นได้ทุกวัน” “อุปสรรคทำให้ฉันมีความพยายามมากขึ้น” “ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นได้เสมอ” “การเรียนรู้สามารถทำให้ฉันเปลี่ยนแปลงได้ในทุกๆ เรื่อง” “การทำอะไรใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ทุกคนทำได้” “สิ่งที่ฉันทำทุกวันนี้ เป็นสิ่งที่ฉันพอใจที่จะเลือกเอง” และรายการที่ได้น้อยที่สุดในระดับมาก คือ การพัฒนาตนเองมาจากคำตำหนิ คำแนะนำ หรือข้อเสนอแนะของผู้อื่น

สรุปได้ว่า ผลจากการสำรวจปัญหา ความต้องการ และอุปสรรคของครูในการทำวิจัย สามารถนำเสนอเป็นประเด็นต่างๆ ได้ ดังนี้

ประเด็นเวลา พบว่า ครูมีเวลาไม่พอ มีเวลาน้อย อีกทั้งมีความรู้เรื่องการวิจัยน้อย และไม่เข้าใจในกระบวนการ การวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ต้องใช้เวลามากในศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย นอกจากนี้ครูต้องทำงานเอกสารของโรงเรียน เช่น เอกสารประจำชั้น การตรวจงานผู้เรียน และดูแลผู้เรียนในช่วงสถานการณ์ Covid-19 ที่ระบาดหนัก ประเด็นผู้เรียน เช่น ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วม มีพฤติกรรมและอารมณ์เปลี่ยนแปลงบ่อยและขาดเรียน จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย ผู้เรียนบางรายไม่มีโทรศัพท์ ไม่พร้อมต่อการเรียนออนไลน์ เช่น คอมพิวเตอร์/แท็บเล็ต อินเทอร์เน็ตทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายต่างๆ มากขึ้น บางรายขาดเรียนบ่อย ทำให้วัฏจักรการนำไปใช้สอนขาดความต่อเนื่อง ประเด็นการใช้เทคโนโลยี ครูรายงานว่าตนเองขาดทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำงานวิจัย เช่น ไม่ถนัด ไม่ชำนาญต่อการใช้เทคโนโลยี ประเด็นภัยสถานการณ์ เนื่องจากการระบาดของ Covid-19 ที่ผ่านมารุนแรงขึ้น จึงทำให้ครูและผู้เรียน มีเวลาเรียน On-Site น้อยมาก จึงเป็นอุปสรรคในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอย่างยิ่ง ประเด็นความรู้และความเข้าใจในงานวิจัย มีความรู้และความเข้าใจไม่เพียงพอที่จะทำงานวิจัย เช่น ไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจ ขาดทักษะ ไม่ถนัดในกระบวนการและขั้นตอนการวิจัย ขาดความรู้เกี่ยวกับสถิติ ไม่เข้าใจการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดอุปสรรคและไม่อยากทำงานวิจัย นอกจากนี้ในการทำวิจัยที่มี

หลากหลายขั้นตอน เช่น ติดปัญหาเรื่องความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัยแต่ละขั้นตอน และที่ต้องเกี่ยวข้องกับวรรณกรรม แหล่งอ้างอิงและข้อมูลที่จะให้ครอบคลุมทันสมัยให้สอดคล้องกับตัวแปรที่กำหนดไว้ที่ทำได้ยาก การขาดความพร้อมในการศึกษาปัญหาในการทำวิจัย การคิดหัวข้อวิจัย ไม่เข้าใจในการแก้ปัญหา ประเด็นการทำเอกสาร เช่น ไม่ชอบทำเอกสาร/รายงานการวิจัย เพราะไม่เข้าใจกระบวนการเขียนรายงานการวิจัย การหาข้อมูลหลักฐานอ้างอิงมารองรับงานวิจัย จึงต้องการการได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง ประเด็นหน้าที่ภายในสถานศึกษา เช่น ครูมีภาระงานอื่นๆ นอกเหนือจากการสอนที่สอนหลายวิชา และงานอื่นๆ ได้แก่ งานประชุม งานนิเทศ งานอบรม งานพิเศษ งานธุรการ การเงิน การร่วมในกิจกรรมโรงเรียน

เมื่อได้ประมวลและสำรวจปัญหา ความต้องการ และอุปสรรคของบุคลากรครูแล้ว สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารควรได้ตระหนัก และถือเป็นโอกาสในการพัฒนาการวิจัยให้บุคลากรครูที่ครูผู้สอนในยุคปัจจุบันต้องกระทำ เพราะการเกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนแล้ว หากไม่มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อหาสาเหตุของปัญหาแล้วจะทำให้ไม่รู้ถึงปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูมีความเป็นวิชาชีพและมีความเป็นศาสตร์ในวิทยาการของการจัดการเรียนรู้มากขึ้น

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอ ดังนี้

ในบริบทสภาพปัจจุบัน พบว่า บุคลากรครูมีผลงานวิจัยน้อย เมื่อได้สำรวจปัญหาและความต้องการ พบว่า ครูไม่แน่ใจในความรู้ความเข้าใจตลอดจนศักยภาพการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง จึงขาดความมั่นใจที่จะพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน ความต้องการ และแนวทางในการพัฒนาการวิจัยของบุคลากรครู จากการที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู พบว่า ความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการทำวิจัยของบุคลากรครู ได้คะแนนเฉลี่ย 13 คะแนนจากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา ผลการวิเคราะห์การรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัยของบุคลากรครู สำนักการศึกษา เทศบาลนครยะลา พบว่า การรับรู้ศักยภาพตนเองด้านการวิจัย ครูมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการทำวิจัยได้คะแนนเฉลี่ย 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน สอดคล้องกับ อิศริญญา นิมพลี, พงศ์เทพ จิระโร และ สมศักดิ์ ลิลา (2560) ศึกษาการพัฒนากระบวนการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรครูโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยา พบว่า สภาพความรู้ของบุคลากรครูโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยาส່วนมากมีระดับคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม มีทัศนคติต่อการวิจัยอยู่ในระดับมาก มีระดับปฏิบัติการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง มีความคาดหวังต่อสภาพปฏิบัติการวิจัยอยู่ในระดับมากที่สุด มีดัชนีความต้องการด้านการพัฒนาศักยภาพการวิจัยมากที่สุด และมีความรู้ ทัศนคติและสภาพปฏิบัติการวิจัยแตกต่างกันตามสภาพส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ อรณุช ศรีคำ, วิไลวรรณ ศิริเมฆา, สีนินาฏ วัฒนสุข, บรรพต วงศ์ทองเจริญ, คำจันทร์ ร่มเย็น และ สาธิตา จอกโคกรวด (2562) พบว่า ครูส่วนมากยังไม่ได้ลงมือทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน บางส่วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นแนวทางที่ผู้บริหารดำเนินการ ได้แก่ การส่งเสริมทางด้านวิจัยและพัฒนาครูผู้สอน เช่น ให้เรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องงานวิจัย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และมี Coach ดูแลให้คำปรึกษาการทำวิจัย สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสำรวจข้อมูลศักยภาพด้านการวิจัยบุคลากรครู พบว่า ประเด็นที่ครูเข้าใจเกินร้อยละ 80 คือ การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นค่าการวัดเข้าสู่ส่วนกลาง และการประเมินคุณภาพงานวิจัย ประเด็นที่ครูมีความเข้าใจเกินร้อยละ 70-79 คือ 1) การหาค่าความยากและอำนาจจำแนก 2) การเลือกเครื่องมือการวิจัยที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล 3) สูตรการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม 4) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ความสอดคล้องของแบบทดสอบและการหาค่า IOC ประเด็นที่ครูมีความเข้าใจเกินร้อยละ 60-69 คือ 1) จุดมุ่งหมายของการเขียนโครงการวิจัย 2) จุดมุ่งหมายการออกแบบการวิจัย 3) ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษา ประเด็นที่ครูมีความเข้าใจเกินร้อยละ 50-59 คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูล ในขณะที่ประเด็น ที่บุคลากรครูมีความรู้ ความเข้าใจ คลาดเคลื่อนเกินกว่าร้อยละ 50 คือ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ดังนั้นผู้บริหารจึงควรได้ตระหนัก และร่วมสร้างความเข้าใจ กำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาทักษะการวิจัยของบุคลากรครู โดยใช้เป็นแนวทางเพิ่มพูน ความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ เพื่อให้บุคลากรครูในหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น ส่งเสริม การศึกษาดูงาน และการสังเกตวิธีการทำงานจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและบุคลากรครูควบคู่กันไป เพื่อให้เกิดขวัญ และกำลังใจเพื่อมุ่งสู่ผลสำเร็จที่คาดหวังในอนาคตของสถานศึกษา นอกจากนี้ให้เป็นผลงานที่นำไปสู่ความก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่การงาน อันจะทำให้หน่วยงานได้รับผลิตผลเพิ่มขึ้น จากข้อมูลเชิงประจักษ์ข้างต้น สอดคล้องกับ อมรรัตน์ งามจิตร, เพลินพิศ ธรรมรัตน์ และ วชิราวุธ ปานพรม (2556) ที่สำรวจพบปัญหา คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจและขาด ทักษะ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการวิจัยให้ครบตามขั้นตอน และ ประเสริฐ เรือนนระการ และจิตติยา เรือนนระการ (2561) ที่พบว่าครูขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องวิจัยคิดว่าเป็นภาระ งานที่เพิ่มขึ้น ขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ ขาดผู้ที่คอยควบคุมติดตาม และให้คำปรึกษา ศริมา เสนอี่ยม, โสภณ เพ็ชรพวง และ ญาณิศา บุญจิตร (2564) ศึกษาสภาพปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และประเมินผลการพัฒนาครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนบ้านหัวหมากบน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของเคมมิสและแม็คแทกการท พบว่า 1) การศึกษาสภาพปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านหัวหมากบน ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำ วิจัยในชั้นเรียน ขาดทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน ขาดทักษะในการออกแบบนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน ขาดทักษะในการออกแบบเครื่องมือในการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัยยังไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยของ กฤติพงศ์ โภคาพานิช (2563) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาครูของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชุมพร พบว่า แนวทางการพัฒนาครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุกดาหารที่สำคัญมี ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของครูและ นักเรียนการหาวิธีการพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ กระบวนการทำวิจัย การสร้างนวัตกรรม การเขียนโครง ร้าง การวิจัย การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล และด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาและการนิเทศ ในการศึกษาครั้งนี้ข้อมูลที่ ปรากฏ อาจจะสะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารควรจะต้องเร่งกระบวนการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนเอง และกำหนด กลยุทธ์การพัฒนาครูแบบยั่งยืน โดยเฉพาะกลยุทธ์การวิจัยในชั้นเรียนที่มีความสำคัญ กล่าวคือ ควรเป็นกระบวนการที่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ งานครูเป็น วิชาชีพที่ได้การยอมรับว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาวิชาชีพครู ให้มีมาตรฐานสูงเป็นที่ยอมรับของสังคม สอดคล้องกับ รักจิต สุทธิพงษ์ (2560) ที่ได้ให้ทรรศนะว่าระบบการศึกษาและครูที่มี คุณภาพ เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงกระบวนการสอนของครูต้องเกิดขึ้นไป พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงยุคสมัยใหม่ของการทำวิจัยหรือศึกษากระบวนการของการเรียนรู้เพื่อผลิตคนที่มีคุณภาพ มี ความสามารถในการแข่งขันตรงตามความต้องการของประเทศ เพราะงานวิจัยในยุคปัจจุบันคือการวางแผน และกรอบ โครงสร้างที่กำหนดรูปแบบ แนวทาง การศึกษาที่มีจุดมุ่งหมาย ดังนั้น การพัฒนาครูไทยให้มีคุณภาพ จึงต้องพัฒนาตาม วิสัยทัศน์การศึกษา และงานวิจัยให้ควบคู่กันไป ซึ่งในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งอาจดำเนินการ ได้ 3 วิธี คือ วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิธีการเรียนรู้แบบตัวต่อตัว และวิธีการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม (บุญนาค ทับทิมไทย, 2557) และทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2558) กล่าวว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของครูเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ : มุมมอง นักวิชาการผ่านประสบการณ์ความเป็นครู พบว่า การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยกระบวนการวิจัยต้องจัดสภาพที่เอื้อต่อการ วิจัยในชั้นเรียนของครู โดยเน้นให้ครูได้ปฏิบัติจากสภาพจริง มีการวางแผนที่เป็นระบบใช้การนิเทศแบบกัลยาณมิตร คอย กำกับติดตาม ให้การช่วยเหลือครูในการดำเนินการวิจัย และใช้หลักการมีส่วนร่วมของผู้ส่วนเกี่ยวข้อง หากโรงเรียนสามารถ จัดระบบในการพัฒนาครูดังกล่าวข้างต้นได้แล้ว ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูก็จะเป็นผลงานที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนอย่าง แท้จริง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่ากลยุทธ์ที่หลากหลายในการพัฒนาครูนักวิจัยให้เอื้อต่อบริบทที่แท้จริง การพัฒนาครูให้เป็น

ครูนักวิจัย และสามารถใช้ประโยชน์จากกระบวนการวิจัยได้นั้นจะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการพัฒนาบุคลากรครู เพราะการพัฒนาส่วนใหญ่ที่เน้นการฝึกอบรม ซึ่งมีบุคลากรครูที่ผ่านการฝึกอบรมหลายครั้ง ผลการฝึกอบรมก็คงเดิม จึงควรที่จะมีกระบวนการกำกับติดตามครู เพื่อที่จะสามารถส่งเสริมให้ครูมีทักษะการวิจัยให้ครูสามารถใช้ผลการวิจัยต่างๆ มาแก้ปัญหาหรือพัฒนางานของครู หรือพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมุ่งเป้าที่ตัวนักเรียน

กรอบความคิดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเติบโตของบุคลากรครู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งนับว่าครูมีความคิดเห็นที่เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ มีคุณภาพความคิดทางบวกต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก อันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น แสดงเห็นได้จากรายการ “ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นได้เสมอ” และ “อุปสรรคทำให้ฉันมีความพยายามมากขึ้น” “หากประเมินแล้วว่าสิ่งที่จะทำเป็นไปไม่ได้ ฉันก็จะไม่ทำสิ่งนั้น” ที่บุคลากรครูมีความคิดเห็นในระดับมาก Chan (2012), Orouke (2014) ได้นิยาม ความคิดเติบโต ว่าเป็น ความคิดเชื่อที่มีต่อลักษณะและคุณลักษณะของตนเอง ว่าสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ เหตุนี้บุคลากรครูของสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครยะลาที่มีความคิดแบบเติบโตจึงย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง เพราะเชื่อว่าความสามารถสร้างได้ จึงตั้งใจทำงานเต็มที่ และพร้อมเรียนรู้ผ่านอุปสรรค จึงเป็นโอกาสอันดีให้ผู้บริหารเร่งออกนโยบาย และผลักดันให้ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ ที่ท้าทายตัวเอง ใช้แรงบันดาลใจแม้เมื่ออยู่ในสภาวะกดดันหรือรู้สึกแย่ ก็คิดด้วยความคิดแบบเติบโต นั่นคือ คิดว่าตนเองกำลังเรียนที่จะเผชิญกับปัญหา คิดว่าความพยายามเป็นพลังแห่งการสร้างสรรค์เชิงบวก และใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของผู้เรียน ให้การเสริมแรงแก่บุคลากรครู จึงสอดคล้องกับ Harris, D. (2009) ที่พบว่า คุณลักษณะของครูที่ดีและมีคุณภาพ คือ ครูที่มีลักษณะ ได้แก่ “Good Characteristics”, “Qualities”, “Effective Teaching”, “Qualified Teacher”, and “Productivity” ดังนั้น ผู้บริหารอาจให้บุคลากรครูปฏิบัติการพัฒนาตามแผนงานที่กำหนด กำกับดูแล สนับสนุน ช่วยเหลือ ติดตาม การวัดและประเมินผลเป็นระยะ นำผลมาวิเคราะห์และพัฒนาต่อไป ด้วยเพราะสิ่งสำคัญที่จะทำให้สถาบันการศึกษาทุกระดับบรรลุถึงจุดหมายในการศึกษา เพื่อสร้างพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนกระบวนการทางปัญญาของบุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นบุคลากรสายวิชาการหรือสายสนับสนุน จะต้องเริ่มจากการฝึกและพัฒนาตนเองก่อน ดังที่ ปัทมาภรณ์ ศรีราชฤทธิ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล (2561) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาความคิดแบบเติบโตของครู ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูและคุณลักษณะของคนที่มีความคิดเติบโต 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความคิดแบบเติบโตของครู พบว่า กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู ประกอบด้วย การฝึกอบรมในงาน และการฝึกอบรมนอกงาน กรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของคนที่มีความคิดแบบเติบโต ประกอบด้วย 6 คุณลักษณะ และความคิดแบบเติบโตที่มีความต้องการจำเป็นสูง ควรเร่งพัฒนา มี 4 ด้าน ได้แก่ ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค ชอบความท้าทาย ค้นหาแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น และเรียนรู้จากคำวิจารณ์ แนวทางการพัฒนาความคิดแบบเติบโตของครูโรงเรียนวัดบางขุนเทียนนอก ทำได้โดยการพัฒนาคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน ด้วยวิธีการพัฒนาที่ประกอบด้วย การพัฒนาผ่านออนไลน์ (Online Learning) การเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Study) การบรรยาย และการสัมมนา (Lecture & Seminar) และการเป็นที่เลี้ยง (Mentoring)

เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า เจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก จึงนับได้ว่าเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ ดังที่เห็นได้ว่าความคิดเติบโตของบุคลากรครูอยู่ในระดับมากที่สุด เหตุนี้จึงเป็นปัจจัยเอื้อต่อการที่บุคลากรครูมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนให้อยู่ในระดับมากตามไปด้วย เพราะสมองในฐานะเป็นหน่วยการจัดการความคิด ความจำ อารมณ์และภาษา มีส่วนช่วยในการสร้างกรอบความคิดที่เกิดจากการรับรู้ที่แตกต่างกัน ความคิดเติบโตไม่เพียงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ แต่ยังมีความสำคัญต่ออารมณ์และสุขภาพจิตของมนุษย์ให้พัฒนาสอดคล้องกับ อิศริยญา นิมพลี พงศ์เทพ จิระโร และสมศักดิ์ ลีลา (2560) ศึกษาการพัฒนาแบบการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรครูโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยา ด้านการวิจัยด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่า บุคลากรครูโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยาส่วนมากมีทัศนคติต่อการวิจัยอยู่ในระดับมาก และ Hogan (2005) ได้มีความคิดเห็นสำหรับการรับรู้และเข้าใจตนเองในการเป็นครูมืออาชีพ (Teachers’ Professional Self-Understanding) เช่น การมีเจตคติเข้าใจในการเรียนรู้และการสอน และเจตคติเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปสู่ความสำเร็จ (วิโรจน์ ธรรมจินดา, 2556) เหตุที่อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ หน้าที่ที่สำคัญของครู คือ สอนกับวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ดังนั้น

กระบวนการวิจัยจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของครู ดังเช่นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กล่าวถึงการวิจัยการเรียนการสอนไว้ในมาตรา 24 มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูที่มีเจตคติที่ดีต่อหน้าที่ก็จะวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนของนักเรียน ทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีการจัดทำโครงสร้างรายวิชาที่ประกอบด้วย มาตรฐาน/ตัวชี้วัด เวลาเรียน น้ำหนักคะแนน มีการกำหนดภาระงาน ชิ้นงานที่มีการบูรณาการ เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อ การจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลที่สนับสนุนมาตรฐานการเรียนรู้ในวิชาให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ตนเองรับผิดชอบ มีการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัดการเรียนรู้ ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนสอนจริงทุกครั้ง เหล่านี้ก็จะส่งผลให้กระบวนการทำงานของครูเป็นระบบ ได้ทราบปัญหาของผู้เรียนที่นำไปสู่ประเด็นการพัฒนางานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน ดังเช่นที่ ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2558) กล่าวว่า การสร้างเจตคติที่ดีสำหรับครูในการใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะเจตคติเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในสิ่งต่างๆ ดังนั้นหากจะส่งเสริมให้ครูใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้จึงควรที่จะต้องสร้างเจตคติในทางบวก (Positive Attitude) เกี่ยวกับการทำวิจัยและประโยชน์ที่แท้จริงของการวิจัยเสียก่อน เหตุนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารจึงต้องเร่งสร้างความเข้าใจให้ครูมีความคิดรวบยอด (Concept) ที่ถูกต้องในกระบวนการวิจัยเสียก่อน เมื่อครูมีความเข้าใจที่ไม่คลาดเคลื่อนในกระบวนการวิจัยแล้ว มีเจตคติที่ดีแล้ว เห็นความสำคัญของกระบวนการวิจัย ครูก็จะมีแรงจูงใจที่จะนำผลการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ และในที่สุดก็จะสามารถใช้กระบวนการวิจัยให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่

ผลการศึกษาที่ พบว่า ครูมีเจตคติมากที่สุด ในรายการ “กระบวนการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกวิชา” จึงนับว่าเป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งที่พบว่า บุคลากรครู มีความคิดเติบโตอยู่ในระดับมากที่สุด จึงนับเป็นแรงหนุนเสริมให้ได้กลไกบริหารวิชาการภายในโรงเรียน เช่น จัดกิจกรรม/อบรมเชิงปฏิบัติการ/โครงการต่างๆ พัฒนาบุคลากรครู เพื่อเปิดโอกาสให้ครูก้าวหน้าทางวิชาการ สร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่ใช้ผลงานการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ แผนงาน/โครงการ ต่างๆ ของโรงเรียน ให้เกิดประโยชน์ ที่เหมาะสม เป็นไปได้ และถูกต้องในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ข้อที่ 6 (ก) มาตรฐานความรู้ ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่องในข้อ (4) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

ครูมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการทำวิจัยในระดับค่อนข้างต่ำ แต่อย่างไรก็ตามผลวิจัยก็พบข้อสนับสนุนเชิงบวกที่บุคลากรครูมีเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมที่อยู่ในระดับมาก โดยที่ครูมีเจตคติมากที่สุด คือ กระบวนการวิจัยนำไปใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกวิชา รองลงมาคือ วิจัยในชั้นเรียนกับการสอนทำไปพร้อมๆ กัน ได้ เหล่านี้จึงสอดคล้องผลที่พบว่าความคิดเติบโตของบุคลากรครู อยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่บุคลากรครูมีความคิดเห็นแนวโน้มสู่ความสำเร็จมากที่สุด เชื่อว่า ตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นได้เสมอ และอุปสรรคทำให้บุคลากรครูมีความพยายามมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผลการวิจัยที่พบว่า บุคลากรครู มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการทำวิจัยได้คะแนนเฉลี่ย 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องอาจจะได้สารสนเทศนี้ร่วมกันนำไปศึกษาเชิงลึกถึงสาเหตุปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลเช่นนี้เพื่อหาทางออก อาทิเช่น ผู้บริหารโรงเรียนนำมาวางแผนเชิงนโยบาย และเชิงวิชาการอย่างเป็นระบบ สร้างแนวทางที่จะให้บุคลากรครูมีทักษะการวิจัย โดยดำเนินการทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยพิจารณาจากสภาพและปัญหาเชิงประจักษ์ในประเด็นความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนข้อมูลการสนทนาและประชุมกลุ่ม เพื่อการพัฒนาครูให้เป็นครูนักวิจัย และสามารถใช้ประโยชน์จากกระบวนการวิจัย

1.2 ผลการวิเคราะห์ที่พบว่า ความคิดเติบโตของบุคลากรครูอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้รายการที่บุคลากรครูมีความคิดเห็นสู่ความสำเร็จมากที่สุด คือ ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นได้เสมอ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสให้ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง จะได้นำเป็นสารสนเทศร่วมกันวางแผนอย่างเป็นระบบพัฒนาให้บุคลากรครู ได้ทุ่มเทเวลาสู่การพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกัน หรือการจัดการอบรมและโครงการต่างๆ ที่เพื่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ มีการให้การเสริมแรง การยกย่อง การส่งเสริมเพื่อบุคลากรครู ก้าวสู่ความก้าวหน้าของตนเอง

1.3 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่าเจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรครู อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง อาจจะได้นำไปใช้เป็นสารสนเทศ ส่งเสริมเจตคติของบุคลากรครู เห็นความสำคัญของกระบวนการวิจัย มีแรงจูงใจที่จะนำผลการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ในเชิงรุก และนำผลที่ได้จากกระบวนการวิจัยไปใช้ให้ได้ประโยชน์เกิดการพัฒนายั่งยืน สร้างแรงบันดาลใจ ส่งเสริมให้บุคลากรครูเข้ารับการอบรมสัมมนาจากผู้ประสบความสำเร็จในการทำงาน เช่น ครูที่ได้รับรางวัล Obec Award ระดับชาติ ครูดีเด่นต่างๆ เป็นต้น หรือศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง และมีประสิทธิภาพ (Best Practice) การเรียนรู้จากบุคคลที่มีชื่อเสียงในด้านการศึกษานักวิชาการ เพื่อให้ครูเกิดแรงบันดาลใจในการทำงาน ตลอดจนผู้บริหารควรจัดหาเอกสาร และตัวอย่างงานวิจัยในชั้นเรียนไว้ในสถานศึกษาให้เพียงพอ เพื่อให้ครูได้ใช้ศึกษาจะเป็นการกระตุ้นให้ครูทำวิจัยมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจด้านการทำวิจัยของบุคลากรครู ระหว่างช่วงชั้น ระหว่างโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล ระหว่างโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2 อาจศึกษาเปรียบเทียบความคิดเติบโตของบุคลากรครูที่สอนระหว่างโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนรัฐบาล และระหว่างโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.3 อาจจะศึกษาศักยภาพการวิจัยของบุคลากรครู ควบคู่กับตัวแปรตามอื่นๆ เช่น Grit, Passion การคิดเชิงอนาคต ความสุขในการทำงาน ฯลฯ

2.4 อาจจะศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรครูกลุ่มอื่นๆ เพื่อยืนยันข้อมูลที่ได้นี้ และนำข้อมูลนี้มาสร้างเป็นข้อสรุปในภาพรวม ให้เป็นสารสนเทศการพัฒนาการวิจัยเชิงคุณภาพของบุคลากรครูต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ทีมผู้วิจัยขอขอบคุณกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีงบประมาณ 2564 ที่ได้อุดหนุนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กฤติพงศ์ โภคาพานิช. (2563). สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาครูของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- ทรงศักดิ์ ภู่อ่อน. (2558). การใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้: มุมมองนักวิชาการผ่านประสบการณ์ความเป็นครู. สืบค้น 2 ธันวาคม 2565. จาก <http://www.edu.tsu.ac.th/major/eva/files/journal/ResearchExploitation.pdf>.
- บุญนาถ ทับทิมไทย. (2557). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการพัฒนาวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ประเสริฐ เรือนนงการ และ ฐิตยา เรือนนงการ. (2561). การพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของครูโรงเรียนกระบากวิทยาการจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(3), 295–308.
- ปัทมาภรณ์ ศรีราษฎร์ และ นันทรัตน์ เจริญกุล. (2561). การศึกษาแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตของครู. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 13(1), 389-399.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เฮาสออฟเคอร์ มิสท์.
- รักจิต สุทธิพงษ์. (2560). กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษากับการพัฒนาครูไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 19(2), 344–355.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- วิโรจน์ ธรรมจินดา. (2556). *การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูคณิตศาสตร์* (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรียา เสนอชัย, โสภณ เพ็ชรพวง และ ญาณิศา บุญจิตร. (2564). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านหัวหมากบน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี).
- อดุลย์ สนั่นเอื้อเม้งไธสง. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรง ระดับลดหลั่น. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- อมรรัตน์ งามจิตร เพลินพิศ ธรรมรัตน์ และ วชิราวุธ ปานพรม. (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครู ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเทศบาลอากาศอำนวย (ชุมชนอุปถัมภ์) สังกัดเทศบาลตำบลอากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 10(48), 125-132.
- อรนุช ศรีคำ, วิไลวรรณ ศิริเมฆา, สีนินาฏ วัฒนสุข, บรรพต วงศ์ทองเจริญ, คำจันทร์ ร่มเย็น และ สาธิตา จอกโคกกรวด. (2561). การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษา ในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 10(2), 158-169.
- อิสริยญา ฉิมพลี, พงศเทพ จิระโร และ สมศักดิ์ ลิลา. (2560). การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรครู โรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยาด้านการวิจัยด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 8(2), 15-35.
- Chan, D. W. (2012). Life satisfaction, Happiness, and the Growth Mindset of Healthy and Unhealthy Perfectionists among Hong Kong Chinese Gifted Students. *Roeper Review*, 34(4), 224–233.
- Harris, D. (2009). Point/Counterpoint: Teacher value-added: Don't end the search before it starts. *Journal of Policy Analysis and Management*, 28(4), 693-699.
- Hogan, P. (2005). LEARNING ANEW: DEVELOPING THE PROFESSIONAL SELF-UNDERSTANDING OF TEACHERS. *Kwartalnik Pedagogiczny*, 201(3), 69-83.

